

גְּדֹלַת עַד הַשְּׁמַדִּים: כִּי וְנָתַן מַלְכֵיהֶם
 בְּיָדָהּ וְהֵאכְרַת אֶת־שָׁמַם מִתַּחַת
 הַשָּׁמַיִם לֹא־יִתְצַב אִישׁ בְּפָנֶיהָ עַד
 הַשְּׁמַדָּה אֲתֶם: כִּי פָסִילִי אֱלֹהֵיהֶם
 תִּשְׁרַפּוּן בְּאֵשׁ לֹא־תִחַמְדוּ בְּסֶפֶר
 וְזָהַב עֲלֵיהֶם וְלִקְחַת לָךְ פֶּן תִּבְקַשׁ
 בּוֹ כִּי תֹעֵבֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא:
 כו וְלֹא־תִבְיֵא תֹעֵבָה אֶל־בֵּיתְךָ
 וְהָיִיתָ חָרֵם כַּמִּזְבֵּחַ שֶׁקָּץ אֶת־שִׁקְצָנוּ
 וְתֵעֵב אֶת־עֵבְנוּ כִּי־חָרֵם הוּא: פ
 ח ׀ כָּל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה
 הַיּוֹם תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תִּהְיוּן
 וְרַבִּיתֶם וּבָאתֶם וִירִשְׁתֶּם אֶת־
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע יְהוָה

עד ד'שמצון: כ' וימסר
 מלכיהון בידהּ ותחת
 ית שיקון מתחת שמיא
 לא יתעתד אנש תדקדק
 עד דתשיצי יתהון:
 כ" צלמי טענתהון תוקדון
 בנורא לא תחמיד כספא
 ודחבא די עליהון ותסב
 דך דלמא תתקל ביה
 ארי מרסק קדם י' אלקה
 הוא: כ' ולא תיעז
 דמרתק לביתך ותבי
 הרמא כותיה שקצא
 תשקציניה ו כ ח ק א
 תרסקיניה ארי הרמא
 הוא: כ' ק' תפקדתא
 די אנא מפקד דך יומא
 דין תטרון ימעבד בדיל
 דתיהון ותסגון ותיעלון
 ומרתון ית ארעא די קנים

תולדות אהרן

אל תחזקו פיהו ולא תהיו רחוקים
 מלפניו כי יעשה עמו ויחיה
 חיים ושלום ויבן ביתו ויחיה
 לו ימים רבים וימות בשלום

אור החיים

והוא או' כי מוקד הוא לך פ' העם כשכחתם הם עליו אהב
 מתאבד ע"ע או פ' הוא הורג את החוננו תאשר ליה נלו
 לבל יחיו: ואת מלכיהם בידך. פ' צלמי הימים כמו
 ויולאו וכו' חמשת המלכים האלה חל ויחושע:
 כל המצוה וגו'. כל"ד מה מצוה היא ומה יעוד הלל כבר
 אמר עקב השמעון ושמתם ועשייתם ומה מוקד להורר
 לו' כל המצוה חכן הן האיום ומה הכביל בלביט בני אדם כי
 רוח אחד יהעם כקטן כגדול והוא סולם להיעש בעבודת
 ה' ולגלות מדרך החיים והוא כי בעשות האדם מתקו' ה' ב'
 או ג' מאשר תבואה ומה גם חס וחסון צדקה מכל מצות ה'
 בתמידות וצדקויות ויולד בהם הולד' רעה להעניל כאשר
 המצות הבאים ליום ומה גם חס והיו קודם כמה וכמה
 מהנולד' שהמלא נפשו בקנה המצוות ומה מאוד פשה נפש
 זה ופברט בלב ההולכים בתורת ה' להבנות המצות הקלוה
 בראורם שהם לומדי תורה ומקיימים רוב המצות וכו' וזה
 הוא הסוכב ויורי' האיסוס וימעט כבודם ויוריד גיונותם
 ויכפל אדם ויכח חס וחס ויאר להם צדק נבוא' ה' בתוכחותיו ואומר
 כל המצוה יחס לכללות החירה למנו' חמת ויזהר על צויה לכל
 יעט' כשגיון הנוכח ומתן עטם שאין עליו תשוב' וימר למען
 והוא או' כי בלדס יש רמ"ח אברים וכס"ה גידים וכנגדם כל דבר ה'
 לשמור כס"ה מצות ל"ח ורמ"ח מ"ע וחס האברהם יאמרנו כל
 הגוים שיש עמהם ה' כס"ה לחן האוחזים בהם לפי כולה היו שלמים
 עם ה' וי"ל לנשור וכן יחלשים כס"ה אה אה מנובב בדרך זה.
 והסוד עליו הם מנח' כחן הקמור עולותם אה אה מנובב כחן יוא
 לפראות לכל העמים מה פשר בלכבו' אה יעבור מנוח' או לא:

כלי יקר
 כל המצוה אשר אנכי מצוך וגו'. החמיל בשגון יחד וסיס בשגון
 כיום למען חתון ונכיתם לני שדוק וסוד מילס ופסלו יחד
 שפסס מלוה חתה הערי לו שדכריו חת שיעמו וחת כל שפסול לכך
 זכות וכו' וכן יחד שפסס השוכן נחליו לו ולכל העולם כולו לכך אשר
 חסר מכל מלון יחד שמעונו נחליו נחמיו כי שפס' היחד
 דומה כאלו רבים שפסו הנולד' יגיעו כהמלכה לנולד ויקב' שפסוה
 בשגון יחד ומה לך כחשילו שפס' מזה אהת כחוק' לרדת לישן
 שפסון כדעת רבי יוחנן כספסורין שדכס ספוק ופסיה פיה לגלי חק
 לעי' שלא שפס' אפילו חק סתה סה אס שפס' אפילו חק אחד נעלו
 עניסה ל' שפס' גורמ' מני' כמסו' למעלה סוף שפס' בלח לך.
 ופסו שפס' למען שפס' לנשור וגו' הוא ל' הרעה גם שפסון נכס
 פליו אור עין ה' כחלו וסוכ' לנכך על גם נפשו ויחשבו כפחה
 שפס' שפס' נוסיה ב' יך כיה נעשה חת שפס' בלכך לכל גוי האלון
 כי נעשה מלשון למען דפס' על עמי הכתן וכו' להודיע בין השפס' ל
 מנוח' או לא כי מנוח' ופס' אה שפס' מנוח' ו חת ל' כלה יפס' כיה
 שפס' על כל העמים ופס' חס מיו' ללון יומר ליה לך שפס' קן לכל
 גי' יפס' ופסו יומו' יך אכרס' שפס' לרס הקב"ה כי גי' גוי אשר
 יעבור כסיון כפוס' כי סלכו הכרי' ה' יכרן לה ויפס' וכן הפס' ל
 אס חס ופס' יומו מנוח' ופס' ה' כפס' אה האברהם יאמרנו כל
 הגוים שיש עמהם ה' כס"ה לחן האוחזים בהם לפי כולה היו שלמים
 עם ה' וי"ל לנשור וכן יחלשים כס"ה אה אה מנובב בדרך זה.
 והסוד עליו הם מנח' כחן הקמור עולותם אה אה מנובב כחן יוא
 לפראות לכל העמים מה פשר בלכבו' אה יעבור מנוח' או לא: